

РЕШЕНИЕ

№ 488

гр. Бургас, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, V ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети април през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вяра Ив. Камбурова

Членове: Галя В. Белева
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Тания Н. Михова
като разгледа докладваното от Вяра Ив. Камбурова Въззивно гражданско
дело № 20222100500294 по описа за 2022 година

Производството по делото е въззивно по реда на чл.258 и сл. от ГПК и е образувано по
въззивна жалба вх.№25328/24.11.2021г., подадена от К. М. М., ЕГН *****, чрез
адв.Елена Ставрева - БАК, със съдебен адрес: гр.Бургас, к/с „Братя Миладинови“ бл.65, вх.4,
ет.6, ап.12, срещу Решение №1327/08.11.2021г., постановено по гр.д.№1991/2021г. по описа
на Районен съд- Бургас.

С посоченото решение, съдът е отхвърлил предявения от М. против Професионална
гимназия по туризъм „Проф. д-р Асен Златаров“, Булстат 000044203, с адрес: гр.Бургас,
бул.„Стефан Стамболов“ №53, искове за признаване за незаконно и за отмяна на
уволнението на ищцата, извършено със Заповед №ЛС-07-114/14.01.2021г., както и
възстановяване на ищцата на заеманата от нея преди уволнението длъжност
„административен секретар“.

Съдът е осъдил М., да заплати на Професионална гимназия по туризъм „Проф.д-р Асен
Златаров“, сумата от 1040 лева, представляваща направените от ответника по делото
разноски.

С жалбата се изразява недоволство от обжалваното решение, Жалбоподателката счита, че
същото е неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и
процесуалните правила.

На първо място се посочва, че районният съд не обсъдил направените от ищцовата страна

възражения и не допуснал относими за спора по делото доказателства. Направено е подробно описание и анализ на твърдените процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че с оглед изясняване въпроса относно трудовите функции на процесната длъжност „административен секретар“, както и във връзка с твърдението за тенденциозност на уволнението, ищцата (въззивница) поискала да бъде задължена ответната страна да представи редица писмени доказателства

Излагат се аргументи, че приложените по делото документи : писмо изх.№РД-16а-601/15.12.2020г., писмо изх.№РД-16а-602/185.12.2020г., протокол №1818.12.2020г., писмо изх.№РД-16а-606/21.12.2020г., отговор вх.№РД15а-1706/30.12.2020г. и длъжностна характеристика на длъжността „заместник директор по административно- стопанската дейност“; издадена на 15.12.2020г., били изготвени от ответника за целите на процеса (оспорени като антидатиращи от ищцата).

Жалбоподателката отбелязва, че съдът се позовал само на две щатни разписания -от 19.11.2020г. и от 15.12.2020г. и на Заповед №РД-08-192/11.12.2020г., приемайки, че процесната длъжност е била реално съкратена. Излага съображения и във връзка с даденото от синдикалната организация съгласие за съкращаване на щата (писмо, вх.№РД15А-1706/30.12.2021г.), като се оспорва извода за спазване процедурата по чл.333, ал.4 от КТ.

Изтъкват се факти и обстоятелства, установени чрез разпит на свидетели и заключението на вещото лице по извършената по делото експертиза.

Посочва се, че при установяване на сходство в трудовите задължения с други длъжности, следвало да се изследва въпросът, касаещ задължението на работодателя да извърши подбор.

Твърди се, че в нарушение разпоредбата на чл.355, ал.2, т.1 от КТ, съдът приел, че с предизвестие се целяло да бъде уведомен работникът или служителът за предстоящо уволнение, което същото следвало да се връчи в сроковете по чл.328 от КТ. Заявява се, че в случая, не се посочвал конкретен срок на уволнението. Навеждат се доводи, че работодателят не спазил изискването за отразяване акта, с който се съкращава щата. Излагат се аргументи в тази насока.

Подчертава се, че съгласно трайната съдебна практика, всички документи, отнасящи се до уволнението на работника, трябвало да бъдат връчени към момента на прекратяване на трудовото правоотношение.

Развиват се съображения досежно авторството на волеизявленията, обективирани в предизвестие и заповедта за уволнение, както и за опорочаване процедурата по уволнение поради липса на индивидуализация данните на адресата.

Излага се становище, че районният съд не изпълнил задължението си да извърши цялостен контрол по отношение на всички правни въпроси, релевантни за законността на уволнението, като постановил решението си в нарушение на чл.328, ал.1 и чл.329 от КТ(ТР№3 от 16.01.2012г. на ВКС по тълк.дело№3/2011г.,ОСГК на ВКС).

Иска се отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване решение на настоящата инстанция, с което бъдат уважени изцяло исковите претенции. Претендира се присъждане на сторените по делото пред настоящата инстанция разноски.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е депозиран отговора от въззиваемата страна-Професионална гимназия по туризъм „Проф. д-р Асен Златаров“, чрез адв. Бузова - БАК, с който се оспорва въззивната жалба изцяло.

Изразява се несъгласие с навадените в жалбата съображения за допуснати процесуални нарушения в първоинстанционното производство. Твърди се, че съдът допуснал всички относими доказателства по делото и обсъдил в цялост доводите и твърденията на ищцовата страна.

Посочва се, че безспорно се установило обстоятелството за реално съкращаване на щата, изразяващо се в закриване на единствената за училището щатна бройка „административен секретар“, заемана от жалбоподателката. Подчертава се, че съкращаване на щатна бройка за определена длъжност се извършвало не само при отпадане на трудовите ѝ функции, но и когато част от тях се запазват и преминават към друга длъжност. Пояснява се, че в конкретния случай, част от функциите „административния секретар“ отпаднали, а друга част- вменени на длъжността „заместник директор по административната дейност“.

Твърди се, че преди пристъпване към уволнението на ищцата М., работодателят поискал съгласие от синдикалната организация. Навеждат се доводи в тази насока. Направен е анализ на представените по делото писмени доказателства (писмо вх.№РД15А-1706/30.12.2020г.). Цитира се съдебна практика(ТР №4 от 17.12.2013г., постановено по т.д. №4/2003г., ОСГТК на ВКС).

Излагат се аргументи, че работодателят връчил на жалбопосателката предизвестие и заповед за прекратяване на трудовия договор, като в двата акта ясно се посочвало основаниято за прекратяване на правоотношението – съкращаване на щата; съдържали се всички предвидени ви закона реквизити.

Навеждат се доводи относно правната същност на предизвестieto за прекратяване на трудовия договор.

Развиват се съображения във връзка с направеното с въззивната жалба искане за събиране на доказателства.

Иска се от съда, атакуваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а въззивната жалба- отхвърлена като неоснователна. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Въззивната жалба е подадена в законния двуседмичен срок от лице имащо право на жалба срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Бургаският окръжен съд, след преценка по реда на въззивното производство на твърденията и доводите на страните и на събраните по делото доказателства, намира следното:

Пред първоинстанционния съд са предявени иски с правни основания чл. 344, ал. 1, т. 1, т. КТ от М. срещу Професионална гимназия по туризъм „Проф. д-р Асен Златаров“.

Ищецът счита, че прекратяването на ТПО поради съкращаване на щата е незаконосъобразно, тъй като не е спазена процедурата. На първо място посочва, че не е индивидуализиран ясно адресата на предизвестие и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение. На следващо място сочи неспазена процедура по чл.333, ал.4 КТ и накрая излага доводи, че реално съкращаване на щата не е извършено, тъй като не е отпаднала трудовата функция. Посочва, че след нейното уволнение всеки един от служителите, с които е имала съвместна работа по причина широкия кръг на задълженията, предвидени в длъжностната характеристика продължават самостоятелно да изпълняват тези задължения, поради и което е следвало да бъде извършен преди уволнението. Твърди тенденциозност при уволнението. Първоначално предявените иски за присъждане на обезщетение за оставане без работа поради уволнението, както и за признаване на трудов стаж за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение са оттегли с нарочна молба от 19.04.2021г. като производството в тази част е прекратено.

С подадения в срок писмен отговор ответникът оспорва така предявените иски, като пред първоинстанционния съд излагат подробни съображения за законосъобразност на прекратеното ТПО. Посочва, че с нарочна заповед от 11.12.2020 г. са утвърдени промени в действащото щатно разписание, като е закрыта единствената щатна бройка „административен секретар“, поради което работодателят няма задължение да извърши подбор, както и че са спазени всички разпоредби на КТ.

Страните ангажират доказателства в подкрепа на становищата си, включително пред въззивната инстанция са допуснати и приети писмени доказателства по искане на въззивника.

Бургаският окръжен съд, преди проверка правилността на обжалваното решение извърши проверка на неговата валидност и допустимост и установи, че същото не страда от пороци, водещи до нищожност или недопустимост. По останалите въпроси съдът е ограничен от посоченото във въззивната жалба. При гореописаната фактическа обстановка, като взе пред вид становищата на страните и като съобрази Закона, настоящата инстанция намира, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно.

Не се спори между страните по делото, а и от събраните по него писмени доказателства и процесната заповед №ЛС-07-114/14.01.2021г. на директора на Професионална гимназия по туризъм /ПГТ/ „Проф. д-р Асен Златаров“ се установява, че ищецът е заемал процесната длъжност „административен секретар“ при ответника - по трудово правоотношение за неопределено време, което е било прекратено считано от 19.01.2021 год.

Видно от съдържанието на процесната заповед причините за уволнението е съкращаване на щата за длъжността в сила от 11.12.2020г.

По делото е представена Заповед №РД-08-192/11.12.2020г. на директора на ПГТ „Проф.д-р Асен Златаров“, с която е утвърдена промяна в длъжностното щатно разписание,

изразяващо се в закриване на една щатна бройка за длъжността „административен секретар“, считано от 15.12.2020г. Така утвърдените промени са отразени в Приложение №1 /представено по делото/, където липсва посочения щат. Видно от предходния такъв, утвърден считано от 19.11.2020г., е имало 1 бр. за процесната длъжност.

Установява се по делото, че ищецът е бил в отпуск по болест през периода 16.12.2020г.- 29.12.2020г., а от 30.12.2020г.-13.01.2020г. е ползвал разрешен от работодателя отпуск /болничните листове и молбата за отпуск са представени с трудовото досие, прието по делото/.

Видно от представеното заверено копие на 14.01.2021г. на ищеца е връчено предизвестие, както и е уведомен да представи информация дали попада в някоя от категориите за защита по чл.333 КТ и да представи документи, удостоверяващи тези обстоятелства във връзка с предстоящото уволнение по чл.328, ал.1,т.2, предл. второ КТ.

По делото е представено заявление от ищеца, входирано на същата дата, с което предоставя исканата информация и документи, а именно, че членува в КТ „Подкрепа“ от 02.11.2020г.

Представено е също така допълнително споразумение от 25.02.2021г. за изменение на трудовия договор, считано от 01.01.2021г. за увеличение на трудовото възнаграждение от 1371 лв. на 1522 лв.

По делото са представени копия на длъжностните характеристики за длъжността „административен секретар“, връчена на ищеца на 09.03.2020г. и на длъжността „заместник директор по административно-стопанската дейност“, изготвена на 15.12.2020г. Пред въззивната инстанция е представена длъжностна характеристика за последната и от 30.01.2017г.

Представени са заверени копия на утвърдено щатно разписание от 16.11.2020г. и от 01.02.2021г. ведно със заповедите.

По делото е налична кореспонденция между директора на училището и председателите на синдикалните организации в същото, от която се установява, че им е отправена покана за участие в съвещание на 18.12.2020г. във връзка с необходимостта от намаляване на персонала, броя на подлежащ за съкращаване персонал, критерии за подбор и т.н., както и е представено заверено копие на протокол от същото, подписан от участниците.

Видно от доказателствата по делото директорът на училището е поискал съгласие и е получил такова, за прекратяване трудовото правоотношение на ищцата от председателя на СО при КТ „Подкрепа“, чийто член е М..

По делото са допуснати гласни доказателства, разпитани са в качеството на свидетели Добромира Янева и Николай Димитров. Първата-бивш служител при ответника, заявява, че е била член на СО към КТ „Подкрепа“ в училището, но не е присъствала на събрание на което да се е обсъждало предстоящо съкращаване на щатната бройка на административен секретар и освобождаването на административния секретар. Споделя, че има добри впечатления от М. при съвместната им работа.

Свидетеля Н. Д. заема длъжността „зам. директора по административно-стопанската дейност“ в ответно училище. Разяснява, че през декември 2020г. обучението в училището се е провеждало в електронна среда, което се отнася и за събранията. През този период не са провеждани присъствени събрания, но протоколи са били изготвяне за онлайн събранията. Съобщава, че понякога е имал съвместна работа с ищцата по изготвяне на документи.

Във връзка с оспорване от страна на ищцата истинността на писмо изх.№РД16А-601/15.12.2020г., писмо изх.№РД 16А-602/15.12.2020г., Протокол №1/18.12.2020г., писмо изх.№РД16А-6060/21.12.2020г. и отговор вх.№РД15А-1706/30.12.2020г. с твърдение, че са антидатиращи, съставени са нуждите на съдебното производство, е допусната и приета СТЕ.

От приетото заключение на ВЛ се установява, че файловете, с които са създадени оспорените документи се намират на компютър, който се ползва от техн. изпълнител в ответното училище, като всеки файл е създаден на посочената в него дата и автор на файловете е потребител с име „РС“. Според ВЛ въпреки принципната възможност всичко да бъде манипулирано, в случая според него няма манипулация и не е установена.

Ищецът е оспорил истинността на подписите положени под писмо изх.№ изх.№РД16А-601/15.12.2020г. с твърдението, че писмото не е подписано от Р. Ж. Д..

Горната фактическа обстановка е установена съобразно представените и приети по делото доказателства.

Предвид наведените с въззивната жалба оплаквания съдът намира следното:

Оспореното уволнение е извършено съобразно изискванията на КТ.

Работодателят е взел решение да съкрати единствената щатна бройка за длъжността „административен секретар“ във връзка с оптимизация на дейността на училището. Със заповед №РД-08-102/11.12.2020г. са утвърдени промени в действащото щатно разписание. Видно от доказателствата, считано от 15.12.2020г. щатната бройка за длъжността „административен секретар“ не фигурира. Такава липсва и в утвърденото впоследствие щатно разписание, считано от 01.02.2021г. Безспорно е по делото, че се касае за съкращаване на единствена щатна бройка, като работодателят е решил да не упражнява правото си на подбор, поради и което уволненият служител не може да оспорва уволнението като незаконно, поради това, че работодателят е уволнил него, а не е използвал правото си на подбор / в този см. Решение № 255/2014 гр. дело № 194/2014 ВКС/. По делото е установено също така, че на проведеното съвещание между директора на училището и председателите на СО в училището е обсъждана възможността за пренасочване на освободения служител, но такава не е намерена. Възраженията, че въззивникът е високо квалифициран служител и с по-висока такава от останали служители са относими в случай на извършен подбор, какъвто не е настоящият.

Не се подкрепят от доказателства твърденията на въззивника, че макар и формално да е съкратена бройката, са отпаднали само част от трудовата функция, а други са се запазили, но преминали към други длъжности. При сравняване на представените длъжности

характеристики такова запазване не се установява. Административният секретар подпомага дейността на директора на училището и осигуряване на необходимите условия за качествено провеждане на цялостната учебно-възпитателна дейност, докато заместник директора по административно-стопанската дейност подпомага директора при управлението и контрола на административно-стопанската дейност в училището. В тази връзка следва да се спомене възражението на въззивника, че с нарочни заповеди на предходния директор са му били вменявани конкретни допълнителни задължения. Настоящият състав счита, че това не може да обоснове извод, а и не може да доведе до промяна на длъжностната характеристика, тъй като е въпрос на целесъобразност, на управленски решения на работодателя за преодоляване на конкретни определени ситуация. Следователно всички възражения в тази насока са изцяло неоснователни.

Както бе посочено по-горе М. е била член на СО на КТ“Подкрепа“, поради което уволнението следва да отговори на изискването на чл.333, ал.4 КТ. В случая процедурата е спазена като предварително е поискано съгласие от председателя на синдикалната организация, което е и дадено в писмена форма. Обстоятелството дали е провеждано събрание / в каквато насока са твърденията на въззивника/ по никакъв начин не се отразяват на полученото предварително съгласие. В този смисъл е даденото задължително тълкуване в ТР №4 от 17.12.2021г. по т.д.№4/2013, където ОСГК на ВКС е приело, че „ако документът, възпроизвеждащ предварителното съгласие на съответния синдикален орган е подписан еднолично от председателя на синдикалния орган, но удостоверява взето от колективния синдикален орган решение е налице предварително съгласие за уволнението по чл. 333, ал. 4 КТ“. Както правилно е посочил първоинстанционният съд без значение за законосъобразността на уволнението е дали е спазена вътрешноорганизационната процедура на синдикалния орган за вземане на решение. По никакъв начин това не може да се отрази на законосъобразността на уволнението. В случая е достатъчно, че работодателят е спазил процедурата, искайки такова предварително съгласие.

На следващо място съдът споделя изводите на първоинстанционния съд относно липсата на връзка между законосъобразността на оспорената заповед за уволнение и издадената последваща такава за увеличение основното трудово възнаграждение. Доколкото това е акт на работодателя постановено след прекратяване на трудовото правоотношение, той няма отношение към предхождащото го уволнение.

Представената по делото снимка на книга за регистриране на заповедите на директора, на която се вижда неясно записване с молив по никакъв начин не се отразява на законосъобразността на процесното уволнение. По делото е представено заверено копие на същата, от която се вижда, че записванията са хронологично последователни и процесната заповед е записана под номер и с дата, които са отразени и на самата заповед.

В обобщение следва да се посочи, че по делото липсват данни за твърдяната „тенденциозност“ при уволнението. По-скоро се касае за субективното усещане на въззивника, което обаче се опровергава от установеното по делото законосъобразност на оспорената заповед.

Ангажираните пред въззивната инстанция доказателства по никакъв начин не променят фактическата обстановка, възприета от първоинстанционния съд.

При тези факти, съдът намира, че реално съкращаване на щата е извършено и предвид отпадане на трудовата функция, няма задължение за работодателя на извърши подбор. Следователно посоченото в заповедта за уволнение основание за прекратяване на ТПО-съкращаване в щата е налице, поради което самото уволнение е законосъобразно.

Предвид изложеното съдът намира, че извършеното уволнение е законосъобразно, поради което исквете за неговата отмяна, възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Постановеното в този смисъл решение на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло като на основание чл.272 ГПК настоящата инстанция изцяло споделя мотивите.

По разноските:

Страните са направили своевременно искане за присъждане на разноси и са представили доказателства за извършването им.

Предвид изхода от спора, право на такива има въззиваемата страна-1080 лв. заплатено възнаграждение за адвокатска защита пред въззивната инстанция.

Поради изложените съображения и на основание чл.271 от ГПК Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО Решение №1327/08.11.2021г., постановено по гр.д.№1991 /2021г. по описа на Районен съд Бургас.

ОСЪЖДА К. М. М., ЕГН *****, чрез адв.Елена Ставрева - БАК, със съдебен адрес: гр.Бургас, к/с „Братя Миладинови“ бл.65, вх.4, ет.6, ап.12 да заплати на Професионална гимназия по туризъм „Проф. д-р Асен Златаров“, Булстат 000044203, с адрес: гр.Бургас, бул.„Стефан Стамболов“ №53 сумата от **1008 лв. /хиляда и осем лв./** с ДДС, представляваща направени разноси за въззивната инстанция.

Решение подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____